अवास्राग्दीक्षा वशिनी ह्युग्रा दधाद्वपꣳस्ते द्वे च ॥ अनु० १७ ॥

*ये केशिनो नर्त्तं मा ते बलं यत्सीमन्तं पञ्च ॥

अष्टादशोऽनुवाकः।

इन्द्रं वै स्वाविशो मरुता नापाचायन्। सोऽनपचाय्यमानएतं विघनमपश्यत्। तमाहरत्। तेनायजत। तेनैवासां तꣳ सꣳस्तम्भं व्यहन्। यद्व्यहन्। तद्विघनस्य विघनत्वं। विपाप्मानं भ्रातृव्यꣳ हते। यएतेन यजते। यउचैनमेवं वेद ॥ १ ॥

यꣳ राजानं विशोनापचायेयुः। यो वा ब्राह्मणस्तमसा पाप्मना प्रावृतः स्यात्। सएतेन यजेत। विघनेनैवैनद्विहत्य। विशामाधिपत्यं गच्छति। तस्य द्वे द्वादशस्तोत्रे भवतः। द्वे चतुर्विꣳशे। औद्भिद्यमेव तत्। एतद्वै क्षत्रस्यौद्भिद्यं। यदस्मै स्वाविशो बलिꣳ हरन्ति ॥ २ ॥

हरन्त्यस्मै विशो बलिं। ऐनमप्रतिख्यातं गच्छति। यएवं वेद। पृबाहुग्वाअग्रे क्षत्राण्यातेपुः। तेषामिन्द्रः क्षत्राण्यादत्त। न वाइमानि क्षत्राण्यभूवन्निति। तन्न-

* ये केशिन इत्यादि पञ्चपर्यन्तं C. पुस्तके नास्ति।